

Sygn. akt II CSK 265/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa T. J.
przeciwko "I." Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 grudnia 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 7 listopada 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych wyłącznie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Skarżąca wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparła na przesłankach przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Sformułowane w skardze „istotne zagadnienia prawne” sprowadzały się do kwestii oceny skuteczności zarzutu potrącenia podniesionego w postępowaniu odrębnym w sprawach gospodarczych.

Wobec powyższego należy wskazać, iż zagadnienie prawne jest to zagadnienie nowe i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie sądowym, które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia konkretnej sprawy, ale także dla innych podobnych spraw. Do Sądu Najwyższego należy ocena, czy wskazywane przez skarżącego zagadnienie prawne rzeczywiście nim jest i czy jest na tyle istotne, aby skarga kasacyjna została rozpoznana przez ten Sąd.

Wątpliwości skarżącej były już przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego, który wyjaśnił, że w postępowaniu w sprawach gospodarczych do potrącenia mogą być przedstawione jedynie wierzytelności udowodnione dokumentami. Regulacje objęte treścią art. 479¹⁴ § 1-4 k.p.c. dotyczą obowiązków pozwanego w postępowaniu odrębnym w sprawach gospodarczych, a odrębność tego postępowania polega między innymi na przyjęciu rozwiązań zapewniających

realizację zasady koncentracji materiału dowodowego oraz ograniczeniu czynności dyspozycyjnych stron (por. m.in. wyroki: z dnia 13 maja 2009 r., IV CSK 6/09, nie publ. oraz z dnia 29 czerwca 2011 r., IV CSK 518/10, nie publ.).

Drugą przesłanką uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania miała być jej oczywista zasadność. Skarżąca we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazała na naruszenia art. 232 k.p.c. w zw. z art. 6 k.c. poprzez nieuzasadnione przeniesienie ciężaru dowodu na pozwanego, a także art. 498 § 1 i 2 k.c. oraz art. 499 k.c.

Odnosząc się do tej części wniosku, należy wskazać, iż w judykaturze utrwalone jest stanowisko, zgodnie z którym oczywista zasadność skargi kasacyjnej ma miejsce jedynie wówczas, gdy bez dokonania głębszej analizy dla przeciętnego prawnika jest oczywiste, że podstawy skargi zasługują na uwzględnienie, a zatem ma miejsce kwalifikowana postać naruszenia prawa, zauważalna *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej i przesądza to o wadliwości zaskarżonego orzeczenia w stopniu nakazującym uwzględnienie skargi. (por. postanowienie z dnia 18 lipca 2013 r., III CSK 143/13, nie publ.). Skarżąca nie przedstawiła wyводу wskazującego na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aw

jw